

hastemøde, så snart sådanne oplysninger forelå (formentlig sent fredag nat).

Dette møde viste sig imidlertid først at kunne finde sted lørdag kl. 17.00.

På baggrund af de i fredagsmødet givne oplysninger og forhandlinger i lørdagsmødet (hvori de nærmere oplysninger om Kommissionens prisforslag forelå) kunne den fungerende formand fastslå, at der ikke i udvalget kunne konstateres et flertal imod forhandlingsoplægget.

II. Markedsudvalgets procedure.

I beretning af 29. marts 1973 fra markedsudvalget hedder det bl. a.:

„..... 3) Regeringen rådfører sig med folketingets markedsudvalg i markedspolitiske spørgsmål af væsentlig betydning, således at såvel hensynet til folketingets indflydelse som til regeringens forhandlingsfrihed respekteres.

Forud for forhandlinger i EF's Råd om vedtagelser af større rækkevidde forelægger regeringen mundtligt markedsudvalget et forhandlingsoplæg. Såfremt der ikke i udvalget konstateres et flertal imod forhandlingsoplægget, forhandler regeringen på dette grundlag .....

„..... Viser der sig under forhandlingerne i EF's Råd mulighed for en løsning, som afviger væsentligt fra forhandlingsoplægget, bør regeringen på samme måde forelægge den nye forhandlingssituation for markedsudvalget .....

Afgørende er således, „at der ikke i udvalget konstateres et flertal imod forhandlingsoplægget“. Egentlige beslutninger skal — som også nævnt af Ib Christensen — ikke træffes, og forretningsordenens regler om beslutningsdygtighed kan derfor formelt ikke kræves opfyldt.

Baggrunden for reglerne er dels at give folketinget mulighed for at udøve kontrol med regeringens forhandlinger, dels at give en minister mulighed for at konstatere, i hvilket omfang han har parlamentarisk dækning forud for forhandlinger, som han i øvrigt må bære det fulde ansvar for.

Folketingets markedsudvalg har gentagne gange udtalt sin villighed til om fornødent at holde møde på et hvilket som helst tidspunkt og med meget kort varsel. Det er i denne forbindelse i udvalget fremhævet, at de medlemmer, der deltager, må kunne „tegne“ partiet, således at antallet af deltagere ikke er afgørende.

Der henvises af Ib Christensen til markedsudvalgets betydningsfulde beføjelser og den store reelle betydning af den i beretningen beskrevne procedure som argument for at kræve forretningsordenens regler om beslutningsdygtighed overholdt.

Det skal i denne forbindelse kun anføres, at en beslutning under et udvalgs behandling af lovforslag m. v. som regel vil kunne afvente et nyt udvalgsmøde, hvor det fornødne antal medlemmer kan tilvejebringes. Derimod vil en minister under pågående forhandlinger i EF's Ministerråd meget let blive bragt i en umulig forhandlingsposition, hvis han ikke forinden eller med meget kort varsel kan sikre sig den fornødne tilslutning til sit forhandlingsoplæg.

For en ordens skyld tilføjes, at forretningsordenens regler om beslutningsdygtighed naturligvis også gælder for markedsudvalget ved dettes behandling af sager, der falder uden for den af beretningen omtalte procedure, f. eks. ved behandling af lovforslag m. v.

P. u. v.

Arne Christiansen,
formand.

Til folketingets præsidium.